

אֲנִדְרָטָה בְּצֵל אֲרָנִים

לרגל חנוכת האנדרטה של חטיבה 421

אֲצִטְרָבְלִים נוֹפְלִים בַּיָּעַר, וְשִׁבְרֵי אֶבֶן שֶׁלֹא יָדְעָה יָד-אָדָם,
שִׁיחִים בֵּין הַסְּלָעִים וְרִקְפַת אַחֲרוֹנָה מְחִיכֶת,
מִפְנֵה מְקוֹם לִפְרֹחֵי-בֵר חֲדָשִׁים.
עֲצֵי הָאֶרֶן מִתְמָרִים אֶל-עַל כַּחֲפָה פִתּוּחָה,
וְהַשָּׁמַיִם כְּחֹלִים אוֹ אֶפְרִים מִבֵּיטִים מַעַל.
אֲנִדְרָטָה שִׁחְצֵי גוֹפָה אֶבֶן וּמַחְצִיתָה פִלְדָּה כְּסוּפָה,
נִאֲחֶזֶת בְּאֶדְמָה, מִכָּה שָׂרֵשׁ וּפּוֹרְצַת בְּתוֹנוּפָה.
וְהִיא שׁוֹאֶגֶת כְּאִרְיָה בַּיָּעַר אֶת סִפּוֹר לֹחֲמִיָּה,
אֲשֶׁר חֲרָפוּ נַפְשָׁם בְּגִבּוּרָה,
שָׁעֲטוּ בְּמַרְכָּבוֹת כְּשֶׁהָאֵשׁ בַּעֲרָה,
חָצוּ אֶת הַמַּיִם בְּחֻרְבָּה,
וְהִרְחִיקוּ אֶת יַד הָאֵימָה.
עֲכָשׂוּ גְלִי הַמִּתְכַּת בּוֹקְעִים מִתּוֹכָה,
כְּמוֹ כְּלֵי נְגִינָה,
וְכִמוֹ אֵז, רַחֵשׁ הַמַּיִם נִשְׁמָע.
כְּשֶׁעַל הַתְּמַסְסִּים עָבְרוּ הַטְּנָקִים,
וְצִלְחוּ הַשְּׂרִינְאִים אֶת הַתְּעֵלָה.
וּבִיּוֹם צְהָרִים זָהָב וְכֶסֶף מְרֻצָּדִים,
אֶת סִפּוֹר גֶּשֶׁר הַחַיִּים,
וְאֶבֶן מִסְתַּתֶּת הַפֶּכֶה לֵאבֹן מִסְפָּרֶת,
אֶת מַעֲשֵׂה הַחֲטִיבָה שֶׁצִּלְחָה אֶת הַתְּעֵלָה.

בְּפֶרֶק הָעֲצָבוֹת,
הַכּוֹחַ וְהָעֶצֶב מְשֻׁלְבִים יָד,
צִפְרִים מְנִתְרוֹת מִכְתְּפֵי הַפִּלְדָּה וְהָאֶבֶן,
אֶל רֹאשׁ הָעֵץ,
שָׁמֶשׁ שׁוֹלַחַת קֶרְנִים שֶׁל אֹר,
לְחִמָּם אֶת לֵבָה,
וְגִשְׁם שׁוֹטֵף אֶת הָאֵבֶק.
הַסִּפְסָלִים מְחַכִּים מִסְבִּיב,
יְבוֹאוּ אִמָּהוּת, אֲבוֹת, אֲחִים וְרַעִים,
וְיִלְדִים מִיְּחִלִּים לְשָׁלוֹם.
וְיִפְר הַצְּחוּק עַל הָהָר אֶת הַשֶּׁקֶט,
דְּמָעָה וְחִיּוֹן יַעֲלוּ יָד בַּיָּד,
זְכֵרוֹנוֹת הָעֶבֶר וְתִקְוֹת הָעֵתִיד,
יִתְאַחֲדוּ וְיִכּוּ כָּאֵן שָׂרֵשׁ.

וְכִי יָד קִטְנָה שֶׁל נֶכֶד תִּשָּׁב בְּיָדוֹ שֶׁל הַסֵּב,
וְתַעֲבֵר עַל שְׂבִילֵי הַמִּפָּה הַחֲרוּתָה בְּאֶבֶן,
הַמְּסַפֶּרֶת אֶת עֲלִילוֹת הַקֶּרֶב.
הוּא יִפְתַּח אֶת עֵינָיו לְרוּחָה,
עַד שִׁירָאָה יֵם כָּחַל,
עַד שִׁירָאָה אֶת הַטְּנָקִים שׁוֹעֲטִים בַּמִּדְבָּר הַגָּדוֹל.
"סִפֵּר לִי עוֹד, סָבָא", הוּא יֵשֵׁב עַל בְּרִכְיוֹ וְיִבְקֵשׁ,
וְיָדוֹ הַקִּטְנָה קְמוּצָה כְּמוֹ אֶגְרוֹף מִתְעַקֵּשׁ,
וּמִצְחוֹ הָרֹד יִתְקַמֵּט בְּדֹאגָה רַבָּה,
עַד שִׁישְׁמָע אֵיךְ הֵם לְחִמּוֹ וְהַצִּילוּ אֶת הַמִּדְיָנָה,
עַד שִׁימוּג הַמִּדְבָּר לְאֵבֶק רְחוֹק,
וְשׁוֹב יְחִיד הָעֵמֶק שָׁלוֹ וְיִרְק.

שולמית ספיר-נבו
אפריל 2001

